

STINAPA INFORMEERT

'DOS POS' IN FRANKRIJK

Gedurende zijn levensloop van slechts 38 jaar heeft Danilo Christiaan al heel veel ondernomen. De dynamische project manager van Mangasina di Rei, het openluchtmuseum en de proeftuin vlak vóór Rincon, is geboren op Curacao. De familie van zijn moeder komt uit Dos Pos en kent op Bonaire bekende namen als Pedon en Komban St. Jago. Tijdens zijn jeugd kwamen ze vaak over uit Curacao om tijd in Dos Pos door te brengen. Op 15-jarige leeftijd ging hij met zijn familie naar Nederland en ging hij na zijn schooltijd een tijdje wonen en werken in Frankrijk, in 'Montaigne Noir'. In dit prachtige gebied kwam Danilo tot het inzicht, dat niet de economische studie die hij voor ogen had, maar land-en tuinbouw zijn toekomst waren. Het gebied waar hij werkte, deed hem erg denken aan de omgeving van Rincon. "Ik ging toen ook beseffen hoe jammer het was dat, toen ik in deze regio opgroeide, er zo weinig aandacht was voor de natuur en het natuurbehoud. In deze omgeving leerde ik de levensprocessen pas goed kennen. Ik zag hoe uit zaden en pitjes, planten, bomen en vruchten groeiden en ook hoe je kon anticiperen op deze processen. Het bedrijf waar ik werkte had veel weg van Mangazina di Rei. We deden ook aan land-en tuinbouw en ver-werkten de forellen uit de rivier tot 'Mousse de Truite' (forel mousse). Jonge mensen kwamen er om te leren en toeristen kwamen er om dit alles te bekijken". Terug in Nederland ging hij 'Tropische Landbouw' studeren in Larenstein, Deventer. Hij ging daarvoor op stage in Marokko en Tenerife en zag hoe men deze droge gebieden tot bloei wist te brengen. Vooral Tenerife deed hem aan Bonaire denken; een deel van het eiland is kurkdroog, terwijl een ander deel groen en vruchtbaar is. De mensen op Tenerife deden veel aan irrigatie, maar hadden ook een grote cactustuin, waar ze cactussen van over de hele wereld in hadden. Er kwamen veel toeristen op af, dit idee hield hij in zijn achterhoofd. Misschien iets voor Bonaire? Dit werd actueler toen hij voor zijn afstudeeropdracht naar Bonaire mocht. Gedurende zijn verblijf hier kwam Heleen, zijn vrouw, over om te kijken hoe het met hem ging. Stilletjes hoopte hij dat ze het hier mooi zou vinden, maar hij hield zich in tot Heleen zelf verzuchtte; "Goh, zouden we hier niet kunnen wonen?". Toen die gelegenheid zich voordeed was de beslissing dan ook snel genomen. Danilo ziet dat er veel kunuku's verwaarloosd raken en weer opgaan in het landschap. "Het is zo jammer dat de meeste jongeren niet het geduld kunnen opbrengen wat nodig is voor land- en tuinbouw. Bij Mangazina di Rei hebben we gelukkig een aantal jonge mensen die wel erg enthousiast zijn en die begeleiden en helpen we. In Frankrijk werd ik eens aangesproken door een oude vrouw die mij vertelde dat ik de boom die ik net wilde snoeien nog even met rust moest laten. De stand van de maan was niet goed volgens haar. Dat is iets dat de oude Bonairianen ook zeggen. Er is nu zelfs wetenschappelijk bewijs dat planten en bomen in bepaalde tijden sneller herstellen. Ik heb ook op school geleerd dat je 'indigenous knowledge' (inheemse wijsheid) altijd moet respecteren." Als Danilo een wet zou mogen invoeren op Bonaire, dan zou hij ervoor laten zorgen dat natuurgebieden niet zonder meer gerooid mogen worden. "Als er dan toch bomen en planten om moeten, dan moeten ze ter plaatse weer gecomposteerd worden zodat de grond zo vruchtbaar mogelijk blijft. Ook moet men beslist doorgaan met herbebossingsprogramma's en ze liefst nog uitbreiden. Dan zal je zien hoe mooi Bonaire wordt!"

Geschreven door Marcel Nahr

Wilt u reageren of meer informatie: STINAPA telefoon: 717- 8444, info@stinapa.org

NOS TA BIBA DI NATURALES

Traha huntu na un desaroyo duradero pa Bonelru